

Dr Dorota Starzyńska

Uniwersytet Łódzki

ORCID: ID: 0000-0001-5355-016X

e-mail: dorota.starzyńska@uni.lodz.pl

Inwestycje rzeczowe przedsiębiorstw logistycznych w Polsce w latach 2010–2017

Investment activity of companies operating in the logistic sector in Poland in the years 2010–2017

Streszczenie

Celem artykułu jest analiza i ocena działalności inwestycyjnej przedsiębiorstw logistycznych w Polsce. W opracowaniu wykorzystano publikowane dane GUS charakteryzujące funkcjonowanie przedsiębiorstw logistycznych w latach 2010–2017, w szczególności ich aktywność w obszarze inwestycji w środki trwałe. Przeprowadzona analiza została oparta na wybranych wskaźnikach ekonomicznych dot. działalności inwestycyjnej. Wykorzystano m.in. takie zmienne jak wartość i dynamikę nakładów na zakup środków trwałych oraz wskaźniki intensywności inwestowania.

Słowa kluczowe:

przedsiębiorstwa logistyczne, inwestycje rzeczowe, wskaźnik intensywności inwestowania

Abstract

The aim of the article is to analyze and evaluate the investment activity of logistics companies in Poland. In the publication used published GUS data characterizing the functioning of logistics companies in 2010–2017, in particular their activity in the area of investment in fixed assets. The empirical analysis were based on selected economic indicators: the rate of investment intensity, the value of capital expenditures for the purchase of fixed assets dynamics of this value.

Key words:

logistics companies, investments activity, investment intensity indicator

JEL: D22

Wstęp

Inwestycje rzeczowe odgrywają podstawową rolę we wroście wewnętrznym przedsiębiorstwa i prowadzą do poprawy jego pozycji konkurencyjnej (Różański 2006, s. 14). Ponadto, istotnym elementem rozwoju przedsiębiorstw, decydującym o ich sile ekonomicznej i konkurencyjności, jest gospodarka finansowa i inwestycyjna, której skuteczność wyraża się trwałym rozwojem firmy (Lisowska 2013, s. 86–87). W literaturze przedmiotu można odnaleźć wiele opracowań, które podejmują tematykę aktywności inwestycyjnej przedsiębiorstw w Polsce (Jaworek, Kuzel 2013, s. 314–322; Starzyńska 2017, s. 223–233) czy przedsiębiorstw reprezentujących sektor MSP (Merło 2014, s. 141–166). Jednak brak jest analiz empirycznych w zakresie działalności inwestycyjnej podmiotów należących do sektora logistycznego, dodatkowo biorąc pod uwagę ich aktywność inwestycyjną w podziale na klasy wielkości.

Celem artykułu jest analiza i ocena działalności inwestycyjnej przedsiębiorstw logistycznych w Polsce. Przedsiębiorstwa logistyczne, zgodnie z PKD, to podmioty gospodarcze realizujące działalność usługową w ramach Sekcji H — Transport i gospodarka magazynowa. Sekcja ta składa się z pięciu działów: 49 — transport lądowy oraz transport rurociągowy, 50 — transport wodny, 51 — transport lotniczy, 52 — magazynowanie i działalność usługowa wspomagająca transport oraz dział 53 — działalność pocztowa i kurierska. W opracowaniu wykorzystano publikowane dane GUS charakteryzujące funkcjonowanie przedsiębiorstw logistycznych w Polsce w latach 2010–2017, w szczególności ich aktywność w obszarze inwestycji w środki trwałe.

Metoda badawcza

W niniejszym artykule, zgodnie z metodologią GUS, pojęcie „inwestycji rzeczowych” odnosi się do

wielkości nakładów na rzeczowe aktywa trwałe realizowanych przez badane podmioty w określonym czasie. Nakłady na rzeczowe aktywa trwałe to: nakłady inwestycyjne oraz wydatki na zakup używanych środków trwałych (GUS 2018, s. 51).

Analizę aktywności inwestycyjnej przedsiębiorstw logistycznych dokonano na podstawie wybranych zmiennych charakteryzujących badane podmioty gospodarcze: liczba podmiotów, wartość nakładów na rzeczowe aktywa trwałe oraz wartość przychodów ogółem w latach 2010–2017. Na ich podstawie obliczono kilka wskaźników ekonomicznych pozwalających na syntetyczną ocenę badanych grup przedsiębiorstw pod względem zaangażowania w działalność inwestycyjną. Szczególną uwagę zwrócono na wskaźnik intensywności inwestowania (Karaszewski 2012, s. 56), który przyjmuje postać relacji nakładów na rzeczowe aktywa trwałe do wartości uzyskanych przez badane przedsiębiorstwa przychodów z całości kształtu działalności (przychody ogółem — GUS 2017, s. 52). Ponadto, analiza działalności inwestycyjnej przedsiębiorstw należących do sektora TSL, została zrealizowana według klasy wielkości, podstawowym kryterium podziału jest wielkość zatrudnienia.

Charakterystyka działalności inwestycyjnej branży logistycznej w Polsce w latach 2010–2017

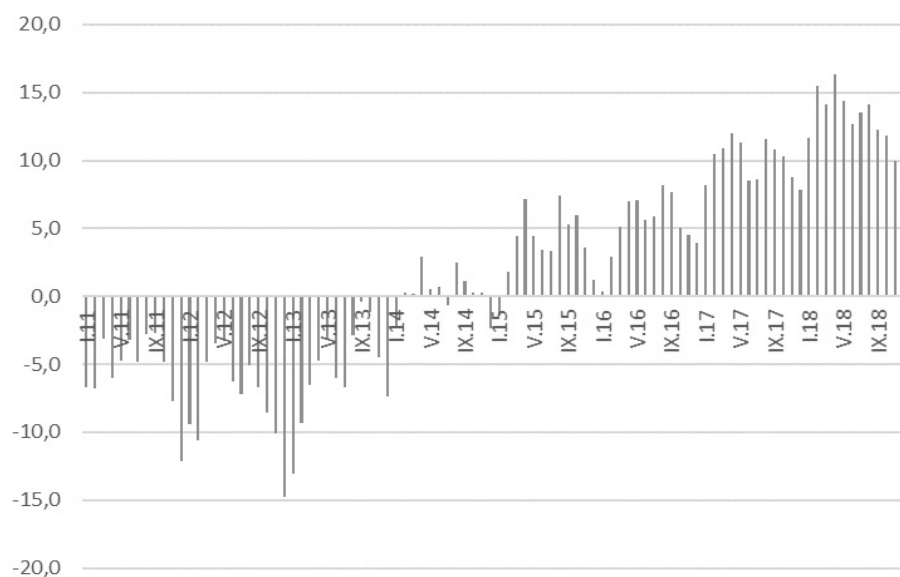
Pozycja polskiej logistyki w Europie postrzegana jest głównie przez pryzmat transportu międzynarodowego,

w którym Polska od wielu lat zajmuje zdecydowaną pozycję lidera, posiadając 25 % udziału w tonażu przewiezionych ładunków. Co więcej, pozycję tę ciągle umacnia, gdyż pomimo działań protekcyjnych innych państw, rozwija się szybciej niż wynosi średnia wzrostu w krajach Unii Europejskiej (Fechnera, Szyszko, 2018, s. 24). W ostatnich latach w sektorze logistycznym zaszły istotne zmiany determinujące rozwój tego sektora. Jest to przede wszystkim proces cyfryzacji i automatyzacji oferowanych usług oraz handel internetowy. Robotyzacja i automatyzacja pracy wymaga od przedsiębiorstw tej branży wysokich nakładów na zakup środków trwałych, nowych technologii czy systemów informatycznych. Jak wskazują autorzy raportu „Logistyka w Polsce 2017”, większość firm branży TSL jest na etapie rozpoznawania przydatności nowych rozwiązań informacyjno-analitycznych i sprzętowych lub analizuje tempo i skalę ich wprowadzania. Innowacje i nowoczesne rozwiązania technologiczne nie są jedynymi czynnikami, które determinują szybki rozwój branży. Rosnący popyt krajowy jak i międzynarodowy, rosnące przychody ze sprzedaży oraz wzrost wskaźnika ogólnego klimatu koniunktury w sekcji H (por. wykres 1), stanowią istotną zachętę do dalszego rozwoju istniejących przedsiębiorstw logistycznych oraz do powstawania nowych podmiotów gospodarczych.

W latach 2011–2013, omawiany wskaźnik przyjmował wartości ujemne, co wskazywało na złą koniunkturę w branży. W kolejnych latach widoczna jest zmiana nastroju przedsiębiorstw logistycznych w stosunku do bieżącej sytuacji gospodarczej oraz perspektyw rozwoju rynku usług logistycznych. Naj-

Wykres 1

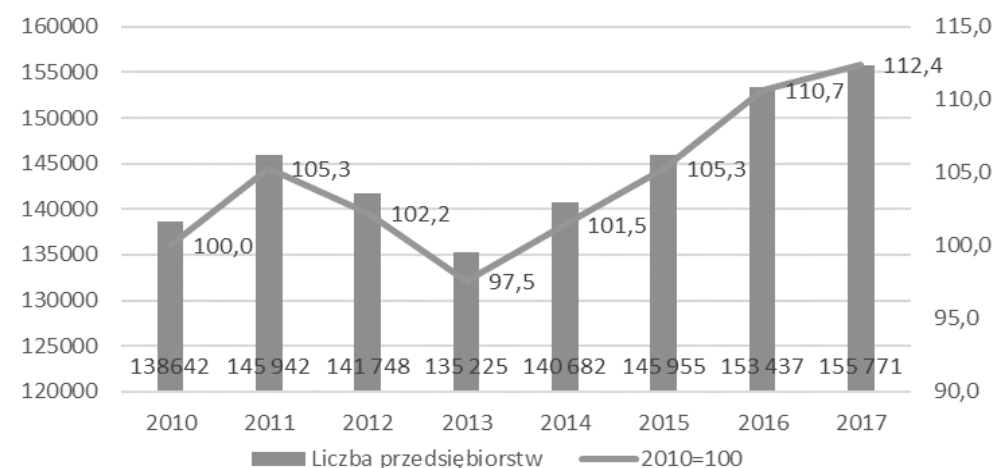
Wskaźnik ogólnego klimatu koniunktury gospodarczej Sekcji H — Transport i gospodarka magazynowa w latach 2011–2018

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS

Wykres 2

Liczba przedsiębiorstw logistycznych oraz dynamika w Polsce w latach 2010–2017

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS

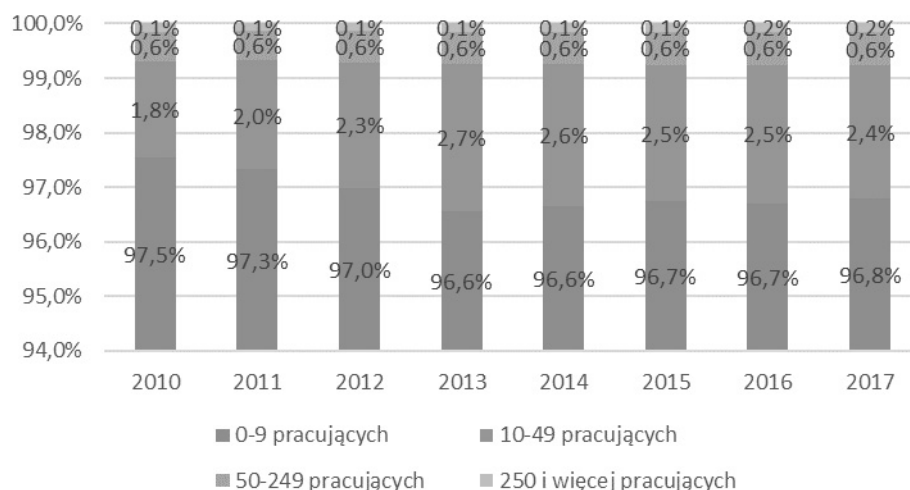
wyższy poziom analizowanego wskaźnika — 16,3, odnotowano w kwietniu 2018 r.

Kolejną analizowaną zmienną potwierdzającą pozytywne zmiany na rynku usług logistycznych jest liczba przedsiębiorstw funkcjonujących w branży i jej struktura według klas wielkości. W latach 2010–2017 liczba podmiotów funkcjonujących w sektorze TSL systematycznie wzrastała z wyjątkiem roku 2013, w którym liczba przedsiębiorstw zmniejszyła się o 2,5 w porównaniu do roku 2010 i wyniosła 135.225 firm. Od 2014 r. nastąpił dynamiczny rozwój branży, co było związane z dobrą koniunkturą gospodarczą. Na koniec 2017 r. działało już 155.771 przedsiębiorstw logistycznych, co w porównaniu do roku 2010 przyniosło wzrost o 12,4% (por. wykres 2).

Ciekawych informacji o specyfice branży dostarczyła analiza struktury liczby przedsiębiorstw logistycznych według klas wielkości (por. wykres 3). W sektorze logistycznym, podobnie jak w całej gospodarce, dominują mikroprzedsiębiorstwa. Ich udział w całym analizowanym okresie kształtował się na podobnym poziomie, w przedziale od 97,5% w 2010 r., do 96,8% w 2017 r. Odsetek ten uległ niewielkiemu zmniejszeniu o 0,8 p.p. Odmianą sytuację zaobserwować można w przypadku małych podmiotów logistycznych. Ich udział w ogólnej strukturze wzrósł z poziomu 1,8% w roku 2010 do 2,4% na koniec 2017 r. Udział średnich podmiotów w całym badanym okresie nie zmieniał się i utrzymywał na stałym poziomie

Wykres 3

Struktura liczby przedsiębiorstw logistycznych według klas wielkości w Polsce latach 2010–2017 (w %)

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS

Tabela 1

Wartość nakłady na rzeczowe aktywa trwałe poniesionych przez przedsiębiorstwa niefinansowe ogółem oraz podmioty sektora TSL w Polsce w latach 2010–2017 (w mln zł)

Nakłady na rzeczowe aktywa trwałe (mln zł)	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Przedsiębiorstwa niefinansowe ogółem	141 939,0	161 240,0	154 853,0	162 212,0	183 261,0	200 618,0	188 590,0	194 440,0
Sektor TSL	11 543,5	16 831,3	16 186,7	18 148,8	22 662,2	25 004,1	16 034,9	19 178,3
Udział (w%)	8,1%	10,4%	10,5%	11,2%	12,4%	12,5%	8,5%	9,9%

Źródło: opracowanie własna na podstawie danych GUS

0,6%. Nieznaczące zmiany odnotowano w przypadku dużych korporacji logistycznych, których udział wzrósł w 2016 r. do poziomu 0,2% i utrzymał się w kolejnym okresie pomimo istotnego wzrostu ogółu liczby przedsiębiorstw logistycznych. Na koniec 2017 r. w branży funkcjonowało 244 dużych podmiotów, w tym 81 z udziałem kapitału zagranicznego.

Głównym celem opracowania jest analiza działalności inwestycyjnej przedsiębiorstw logistycznych w Polsce. Pierwszą analizowaną zmienną jest wartość poniesionych nakładów na rzeczowe aktywa trwałe przez przedsiębiorstwa sektora TSL, w odniesieniu do nakładów zrealizowanych przez wszystkie przedsiębiorstwa niefinansowe w Polsce (por.: tabela 1).

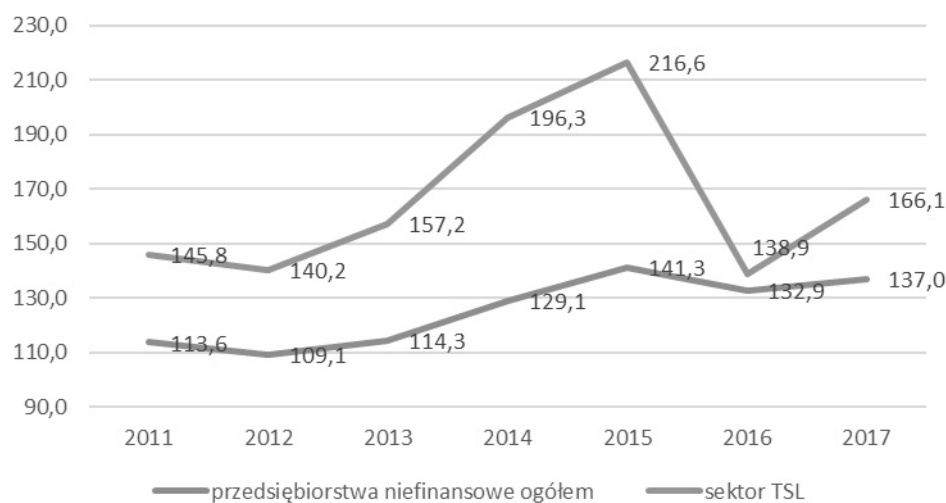
Wartość inwestycji rzeczowych zrealizowanych przez przedsiębiorstwa niefinansowe ogółem oraz firmy logistyczne na przestrzeni analizowanego okresu zdecydowanie wzrosła, przy czym ulegała niewielkim wahaniom. Na koniec 2017 r. osiągnęła poziom 194,4 mld zł, w przypadku wszystkich podmiotów niefinansowych, natomiast w sektorze TSL omawiane nakłady wyniosły blisko 19,2 mld zł. Zdecydowanie rekordowo

wym okazał się rok 2015, kiedy to wartość nakładów na rzeczowe aktywa trwałe, poniesionych przez badane przedsiębiorstwa, osiągnęła odpowiednio poziom 200,6 mld — w przypadku ogółu podmiotów, a 25,0 mld zł w sektorze logistycznym. Zaskakująco wysoki jest udział inwestycji rzeczowych dokonywanych przez przedsiębiorstwa branży TSL w odniesieniu do wartości nakładów na rzeczowe aktywa trwałe zrealizowanych przez ogół przedsiębiorstw niefinansowych. Wskaźnik ten kształtował się na średnim poziomie równym 10,4%. Najwyższą wartość — 12,5% osiągnął w roku 2015. Uzasadnieniem tak wysokiego udziału branży logistycznej w obszarze działalności inwestycyjnej wszystkich podmiotów niefinansowych jest rosnąca automatyzacja i robotyzacja systemów i procesów logistycznych oraz rosnący popyt, czy silna konkurencja na rynku krajowym jak i międzynarodowym.

Kolejnym miernikiem, potwierdzającym zdecydowane zmiany w obszarze inwestycyjnym i rozwojowym branży, jest porównanie wskaźników dynamiki wartości nakładów na rzeczowe aktywa trwałe w obu omawianych grupach przedsiębiorstw (por. wykres 4).

Wykres 4

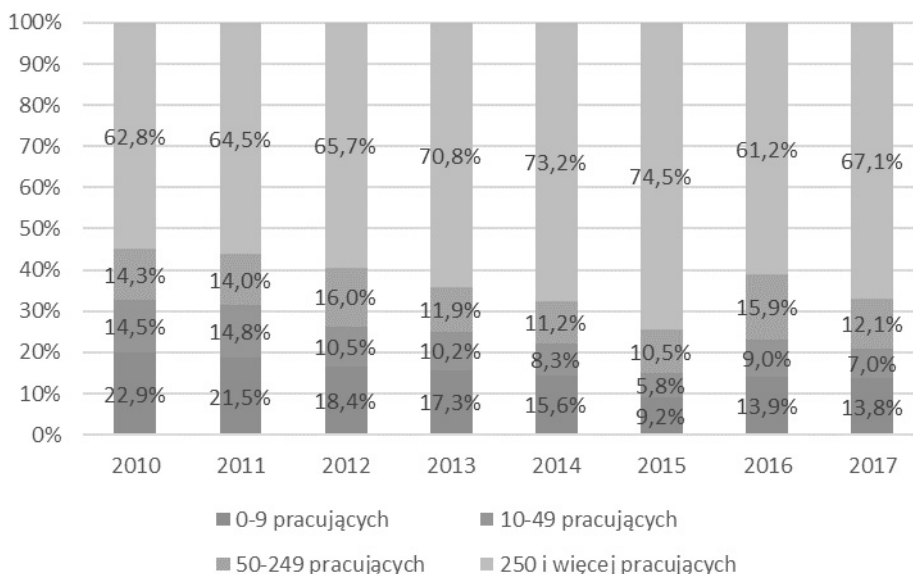
Dynamika nakładów na rzeczowe aktywa trwałe w przedsiębiorstwach niefinansowych i sektora TSL w Polsce w latach 2010–2017 (2010=100)

Źródło: opracowanie własna na podstawie danych GUS

Wykres 5

Struktura nakładów na rzeczowe aktywa trwałe przedsiębiorstw logistycznych według klas wielkości w Polsce latach 2010–2017 (w %)

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS

W latach 2010–2015 wartość zrealizowanych inwestycji rzeczowych w przedsiębiorstwach logistycznych systematycznie wzrastała. Na koniec 2015 r. nakłady te wzrosły o 116,6% w porównaniu do roku 2010. W tym samym czasie w przypadku ogółu przedsiębiorstw niefinansowych wzrost ten był zdecydowanie wolniejszy, a podmioty te na koniec 2015 r. odnotowały wzrost wartości nakładów na rzeczowe aktywa trwałe o 41,3%. W kolejnych latach widoczne jest spowolnienie w obszarze aktywności inwestycyjnej w omawianych grupach przedsiębiorstw. Na koniec 2017 r. omawiana wartość wzrosła odpowiednio o 66,1% w przypadku firm logistycznych, a o 37% w całej grupie przedsiębiorstw niefinansowych.

Kolejnym aspektem, który zasługuje na uwagę jest analiza aktywności inwestycyjnej przedsiębiorstw sektora logistycznego w podziale na klasy wielkości przedsiębiorstw. Pierwszą analizowaną zmienną w tym obszarze jest udział poszczególnych grup przedsiębiorstw w ogólnej strukturze zrealizowanych inwestycji (por. wykres 5). Największą aktywnością w obszarze inwestycji rzeczowych charakteryzują się przedsiębiorstwa duże, zatrudniające powyżej 250 pracowników. Udział wartości poniesionych nakładów przez te podmioty stanowi ponad 2/3 wszystkich nakładów zrealizowanych w sektorze. Największy odsetek, w przypadku omawianej grupy przedsiębiorstw, odnotowano w 2015 roku — 74,5%. Drugie miejsce w analizowanej strukturze zajęły mikroprzedsiębiorstwa, których udział w omawianej strukturze zawierał się w przedziale od 22,9% w 2010 r., do 9,2% w 2015 r. Wartość nakładów na rzeczowe aktywa trwałe jest dość znacząca, ze względu na liczną reprezentację te-

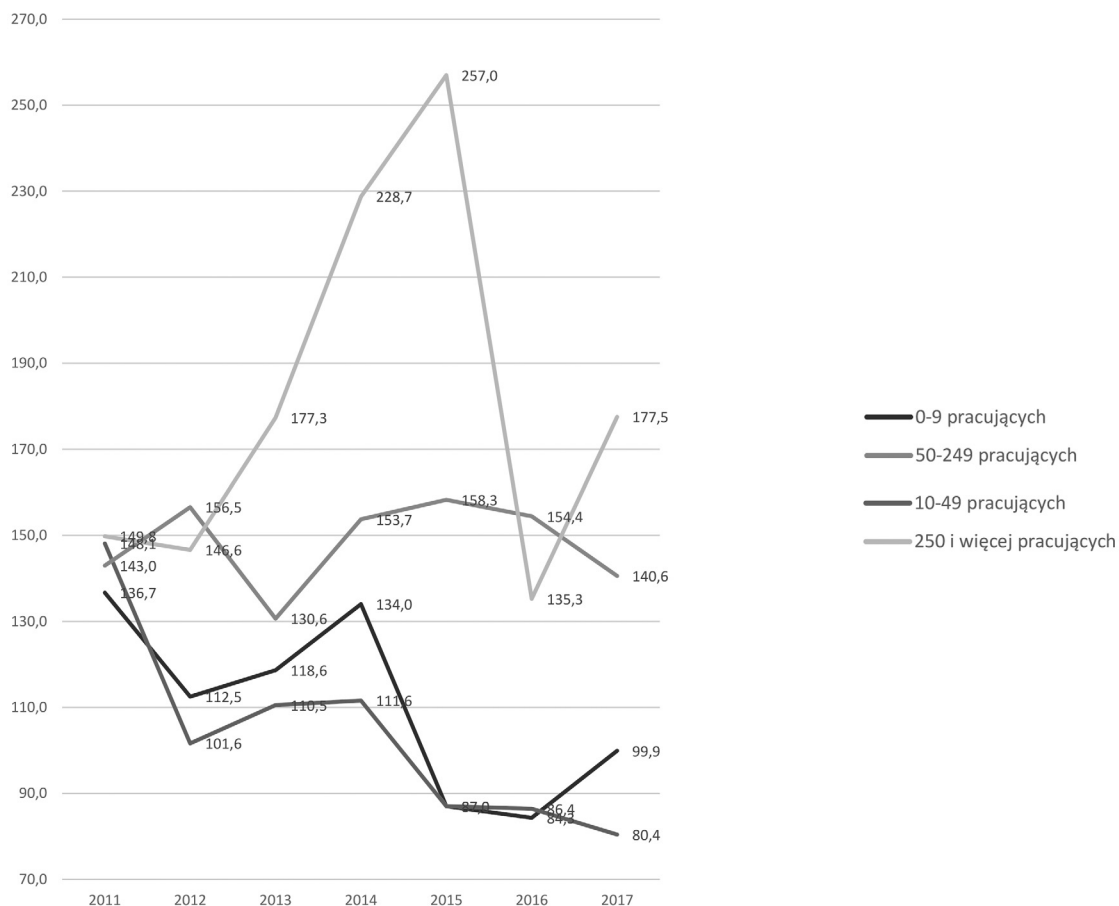
go typu przedsiębiorstw w sektorze logistycznym. Udział nakładów inwestycyjnych, zrealizowanych przez małe i średnie firmy, był nieco niższy — w przypadku średnich firm kształtował się on na poziomie od 10,5% do 16%. Małe firmy logistyczne, szczególnie w ostatnich latach, charakteryzowały się najmniejszym udziałem o omawianej strukturze.

Analizując działalność inwestycyjną przedsiębiorstw logistycznych w ramach klas wielkości, obok udziału poszczególnych grup przedsiębiorstw w strukturze poniesionych nakładów konieczna jest analiza dynamiki wartości inwestycji rzeczowych dokonanych w latach 2010–2017 (por. wykres 6).

Największy wzrost nakładów na inwestycje rzeczowe odnotowano w grupie dużych przedsiębiorstw logistycznych, w 2015 r. wzrosły one o 157% w porównaniu do roku 2010. W latach 2016–2017 nakłady na rzeczowe aktywa trwałe zostały nieco ograniczone, lecz nadal utrzymywały się na znacznie wyższym poziomie niż to miało miejsce w roku bazowym. W przypadku średnich przedsiębiorstw poziom realizowanych nakładów na rzeczowe aktywa trwałe utrzymywał się na podobnym poziomie, a na koniec 2017 r. nakłady te wzrosły o 40,6% w porównaniu do 2010 r. Odmienną strategią inwestycyjną charakteryzowały się mikro i małe przedsiębiorstwa logistyczne. Największy wzrost nakładów na inwestycje rzeczowe odnotowano w 2011 r. i wyniosły one odpowiednio w mikro podmiotach — 36,7% oraz 48,1% w przypadku małych firm. W kolejnych latach aktywność inwestycyjna omawianych grup przedsiębiorstw rosła, ale zdecydowanie wolniej. W latach 2015–2017, pomimo dobrej koniunktury gospodarczej, nakłady na

Wykres 6

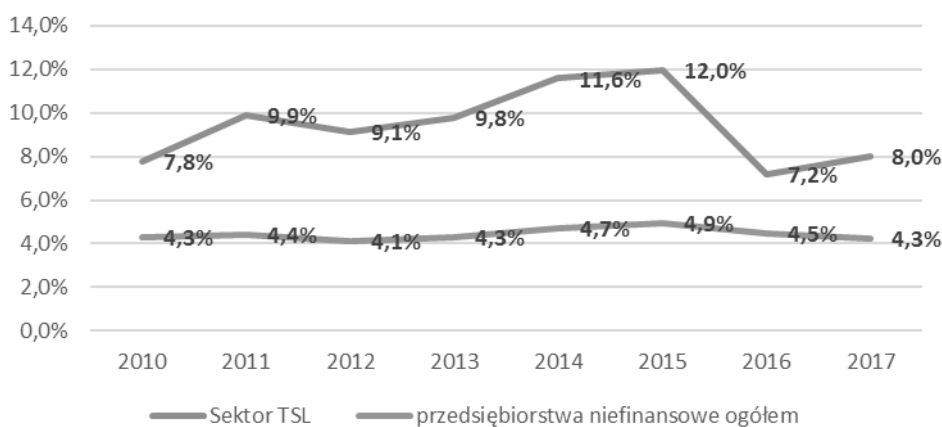
Dynamika nakładów na rzeczowe aktywa trwałe w sektora TSL według klas wielkości przedsiębiorstw w Polsce w latach 2010–2017 (2010=100)

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS

Wykres 7

Wskaźnik intensywności inwestowania dla ogółu przedsiębiorstw niefinansowych oraz dla sektora TSL w Polsce w latach 2010–2017 (w %)

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS

Tabela 2

Wskaźnik intensywności inwestowania w sektorze TSL według klas wielkości badanych podmiotów w Polsce w latach 2010–2017 (w %)

Wskaźnik intensywności inwestowania	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
0–9 pracujących	4,0%	4,7%	3,7%	3,6%	3,9%	3,5%	3,3%	3,8%
10–49 pracujących	3,7%	4,8%	3,3%	3,4%	3,2%	4,1%	4,2%	3,7%
50–249 pracujących	6,4%	7,6%	8,2%	6,5%	7,2%	7,2%	6,5%	5,5%
250 i więcej pracujących	12,7%	17,5%	16,4%	19,4%	23,9%	25,9%	11,9%	13,9%

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS

rzeczowe aktywa trwałe zmniejszyły się — w 2015 o 13%, w 2016, o blisko 15%, osiągając na koniec 2017 r. spadek o blisko 20% w przypadku małych firm, a o 0,1% wśród mikro.

Ostatnim analizowanym wskaźnikiem charakteryzującym działalność inwestycją badanych przedsiębiorstw jest wskaźnik intensywności inwestowania. W latach 2010–2017 przeciętny poziom wskaźnika intensywności inwestowania dla ogółu przedsiębiorstw niefinansowych kształtował się na średnim poziomie 4,4%, co oznacza, że przeciętnie na jednostkę przychodów z całokształtu działalności przypadło średnio 0,044 jednostki nakładów inwestycyjnych na pozyskanie rzeczowych aktywów trwałych (na 1 mln zł przychodów — 44 tys. zł). Należy zauważyć, że wskaźnik intensywności inwestowania w tej grupie podmiotów, utrzymywał się na podobnym poziomie w całym badanym okresie. W przypadku przedsiębiorstw sektora TSL przeciętny poziom analizowanego wskaźnika wyniósł 9,4% rocznie i był o 5 p.p. wyższy w porównaniu do analogicznego wskaźnika obliczonego dla ogółu przedsiębiorstw niefinansowych (por. wykres 7). Relatywnie wysoki poziom wskaźnika intensywności inwestowania w sektorze logistycznym w całym analizowanym okresie potwierdza ponadprzeciętną aktywność inwestycyjną tych podmiotów gospodarczych.

Ciekawych informacji dostarczyła analiza porównawcza wskaźnika intensywności inwestowania dla przedsiębiorstw logistycznych z uwzględnieniem klas ich wielkości. W tabeli 2 zaprezentowano szczegółowe dane dotyczące wartości wskaźnika intensywności inwestowania w sektorze logistycznym.

Mikro i małe firmy logistyczne charakteryzowały się podobnym poziomem aktywności inwestycyjnej mierzonym wskaźnikiem intensywności inwestowania, który osiągał wartość z przedziału od 3,3% do 4,8%. Zdecydowanie wyższymi nakładami inwestycyjnymi w relacji do osiąganego przychodu ogółem charakteryzowały się średnie przedsiębiorstwa. Omawiany poziom wskaźnika kształtował się w przedziale od 5,5% w 2017 r. do 8,2% w przypadku 2012 r. Zaskakująco wysoką wartość analizowanego wskaźnika odnotowano w grupie dużych podmiotów logistycznych. Aktyw-

ność inwestycyjna tej grupy przedsiębiorstw, mierzona wskaźnikiem intensywności inwestowania, w latach 2010–2015 systematycznie wzrastała. Wskaźnik ten osiągnął w 2015 r. poziom 25,9%, oznacza to, że duże korporacje co czwartą zarobioną złotówkę inwestują w środki trwałe. W kolejnych latach odnotowano jednak obniżenie poziomu analizowanego wskaźnika, co ściśle wiąże się ze zmniejszonym, w ostatnich dwóch latach, poziomem inwestycji przedsiębiorstw.

Zakończenie

Przeprowadzona analiza działalności inwestycyjnej przedsiębiorstw logistycznych w Polsce w latach 2010–2017 dostarczyła następujących wniosków. Biorąc pod uwagę nakłady na rzeczowe aktywa trwałe, ich dynamikę oraz wartości wskaźnika intensywności inwestowania, można stwierdzić, że przedsiębiorstwa sektora TSL zdecydowanie na większą skalę rozwijały swoją działalność gospodarczą w porównaniu do ogółu przedsiębiorstw niefinansowych. Na szczególną uwagę zasługują tu duże firmy logistyczne, których intensywność inwestowania osiągnęła poziom ponad 25% w 2015 r. Jednak w latach 2016–2017 przedsiębiorstwa te zaczęły ograniczać skale realizowanych nakładów inwestycyjnych pomimo dobrego klimatu ogólnej koniunktury gospodarczej w sektorze.

Szeroko zakrojona aktywność inwestycyjna firm logistycznych, w szczególności w latach 2010–2015, spowodowana była zmianami związanymi z rosnącym popytem na usługi logistyczne, rosnącą potrzebą automatyzacji i robotyzacji procesów oraz informatyzacją systemów.

Przeprowadzone badanie daje ogólny pogląd dotyczący aktywności inwestycyjnej przedsiębiorstw logistycznych. Konieczne jest poszerzenie badań w tym zakresie, w szczególności o zakres przedmiotowy realizowanych nakładów na rzeczowe aktywa trwałe czy źródła ich finansowania. Kolejnym obszarem jest tu aktywność inwestycyjna przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego, które jak wynika z badań (Starzyńska 2017), przodują w obszarze in-

westyacji rzeczowych w porównaniu z przedsiębiorstwami krajowymi. Działania inwestycyjne korporacji międzynarodowych, w grupie dużych podmiotów,

wpłynęły istotnie na tak wysoki poziom wskaźników ekonomicznych charakteryzujących działalność inwestycyjną przedsiębiorstw logistycznych.

Bibliografia/References

- Fechnera I, Szyszko G, (2018). *Logistyka w Polsce, RAPORT 2017*
GUS (2018), Działalność przedsiębiorstw niefinansowych w 2017 r., www.stat.gov.pl
Jaworek M., Kuzel M. (2013). Aktywność inwestycyjna największych przedsiębiorstw w Polsce, *Studia Ekonomiczne. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach*, 155.
Karaszewski (red.) (2012). Bezpośrednie inwestycje zagraniczne w województwie kujawsko-pomorskim, Toruń: Wydawnictwo TNOiK „Dom Organizatora”.
Lisowska R. (2013). *Zarządzanie rozwojem małych i średnich przedsiębiorstw w obszarach zmarginalizowanych*, Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.
Merlo P. (2014). Rola polityki podatkowej państw w kształtowaniu poziomu inwestycji rzeczowych małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce, *Studia BAS I*(37).
Rębilas R. (2014). *Finansowanie inwestycji przedsiębiorstw*, Warszawa: Difin.
Różański J. (2006). *Inwestycje rzeczowe i kapitałowe*, Warszawa: Difin.
Starzyńska D. (2017). Działalność inwestycyjna przedsiębiorstw krajowych i zagranicznych działających w sektorze MSP w Polsce, *Ekonomia i Organizacja Przedsiębiorstwa*, 6

Dr Dorota Starzyńska

Adiunkt w Katedrze Zarządzania Finansami Przedsiębiorstwa Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego. Do zakresu jej zainteresowań badawczych należą: zarządzanie finansami przedsiębiorstwa, bezpośrednie inwestycje zagraniczne, zastosowanie metod ilościowych w finansach, wspieranie rozwoju przedsiębiorstw z funduszy europejskich. W 2009 r. obroniła pracę doktorską „Bezpośrednie inwestycje zagraniczne a konkurencyjność sektorów i przedsiębiorstw kraju goszczącego na przykładzie Polski” pod kierunkiem naukowym prof. dr hab. Jerzego Różańskiego.

Dr Dorota Starzyńska, PhD

Finance, the Faculty of Management of the University of Lodz. The scope of her research interests includes the following: management of corporate finance, direct foreign investments, application of quantitative methods in finance, support for business development out of the European Community funds. In 2009 she defended her doctoral dissertation entitled: “Direct foreign investments and competitiveness of sectors and enterprises of a guest country, the example of Poland”, under tutorship of Professor Jerzy Różański.

W monografii zarządzanie łańcuchem dostaw jest przedstawione jako proces stanowiący syntezę wzajemnie dopełniających się czynności regulacyjnych będących treścią funkcji planowania, organizowania, koordynowania i kontrolowania działań wielopodmiotowych natury logistycznej i pozalogistycznej. Orientację procesową zarządzania łańcuchem dostaw osadzono w nurcie zintegrowanym, który łączy czynności regulacyjne realizowane w sposób zrutyinizowany i mechanistyczny z niesformalizowanym i kreatywnym podejściem do organizacyjnego uczenia i rozwijania umiejętności. Stąd w ujęciu zintegrowanym zarządzanie łańcuchem dostaw polega na odnotowaniu i wyjaśnieniu etapów w procesie zarządzania z jednoczesnym uwzględnieniem czynników osobowościowych i aksjologicznych. Zgodnie z podejściem zintegrowanym etapy procesu zarządzania łańcuchem dostaw niekoniecznie przebiegają w określonym porządku, sekwencyjnie i liniowo, lecz wzajemnie na siebie nachodzą oraz mogą następować jednocześnie i w różnej kolejności. Przebieg procesu zarządzania jest bowiem uzależniony od uwarunkowań występujących w konkretnej sytuacji decyzyjnej. W celu omówienia wzajemnego oddziaływania podejścia normatywnego i behawioralnego w zarządzaniu łańcuchem dostaw wykorzystano koncepcję krawędzi chaosu. W myśl przyjętego w książce stanowiska, świadomość istnienia oraz umiejętność oscylacji łańcucha dostaw na krawędzi chaosu jest rezultatem aplikacji podejścia zintegrowanego w zarządzaniu łańcuchem dostaw. Innymi słowy, krawędź chaosu umożliwia menedżerom dostrzeżenie różnych odcieni szarości, które manifestują zróżnicowaną intensywność stosowania podejścia normatywnego i behawioralnego podczas realizacji czynności regulacyjnych zarządzania łańcuchem dostaw.

www.pwe.com.pl